

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11C/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615209792
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5615209792.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35709332, zastúpeného JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 26, Martin proti žalovanému X.J. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom L. Č.. XX, zastúpeného JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátom, so sídlom Garbiarska 695, o zaplatenie 19.177,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného, aby mu zaplatil sumu 19.177,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.650,40 eur od 16.7.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 11.558,40 eur od 18.2.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.968,40 eur od 2.3.2017 do zaplatenia, sa zamietá.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

III. Zamietá sťažnosť žalovaného z 2.3.2016 proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 11.2.2016, č.k.: 11C/23/2015 - 27.

IV. Žalobcovi ukladá povinnosť zaplatiť doplatok súdneho poplatku vo výške 238 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto výroku rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou na tunajší súd 18.12.2015 (v spojení s písomným vyjadrením žalobcu doručeným na tunajší súd 26.2.2016, písomnou zmenou žaloby doručenou na tunajší súd 26.2.2016, písomným vyjadrením žalobcu doručeným na tunajší súd 27.2.2017, a písomnou zmenou žaloby doručenou na tunajší súd 19.6.2017) sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného, aby mu zaplatil sumu 19.177,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 3.650,40 eur od 16.7.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 11.558,40 eur od 18.2.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.968,40 eur od 2.3.2017 do zaplatenia. Uvedený žalobný návrh odôvodnil žalobca nasledovnými právne relevantnými (pre účely rozhodnutia vo veci významnými) skutkovými tvrdeniami. Žalobca so žalovaným uzatvorili 11.10.2004 poistnú zmluvu na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 8880034182, ktorá sa týkala osobného motorového vozidla s evidenčným číslom: LM 975AV. Dňa 26.9.2007 viedol žalovaný s 1,22 promile alkoholu v krvi toto motorové vozidlo, pričom nedal prednosť v jazde oproti idúcemu osobnému motorovému vozidlu s evidenčným číslom: LM 775AD, čím došlo k zrážke vozidiel a smrti E. H. sediaceho v druhom aute. Dňa 15.8.2012 vyzvala Sociálna poisťovňa žalovaného na zaplatenie sumy 3.650,41

eur ako náhrady za vyplatený vdovský dôchodok po zomrelom účastníkovi dopravnej nehody jeho manželke L. H. za obdobie od 1.1.2011 do 31.12.2011, ktorej výzve žalovaný nevyhovel, a následne 15.2.2013 vyplatil žalobca Sociálnej poisťovni túto náhradu, ktorú sumu však žalovaný (žalobcovi) doteraz neuhradil. Dňa 15.1.2016 žalobca nahradil Sociálnej poisťovni náhradu za vyplatený vdovský dôchodok po zomrelom účastníkovi dopravnej nehody jeho manželke L. H. za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2014 vo výške 11.558,40 eur, ktorú sumu však žalovaný (žalobcovi) doteraz neuhradil. Dňa 24.1.2017 žalobca nahradil Sociálnej poisťovni náhradu za vyplatený vdovský dôchodok po zomrelom účastníkovi dopravnej nehody jeho manželke L. H. za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015 vo výške 3.968,40 eur, ktorú sumu však žalovaný (žalobcovi) doteraz neuhradil. Z právneho hľadiska svoj nárok odôvodnil poukazom na ustanovenie § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. - o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, teda, že ide o osobitný regresný nárok, a preto sa tiež nejedná o spotrebiteľský spor podľa § 290 Civilného sporového poriadku. Ostatné skutkové a právne tvrdenia uvádzané žalobcom v jeho písomných podaniach neboli pre (nižšie uvedené) právne posúdenie veci podstatné, preto ich tu súd vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania neuviedol.

2. Žalovaných vo svojich písomných podaniach (v písomnom odpore doručenom na tunajší súd 5.2.2016, v písomnom vyjadrení doručenom na tunajší súd 28.11.2016, písomnom vyjadrení doručenom na tunajší súd 21.4.2017, a písomnom podaní doručenom na tunajší súd 12.2.2018) navrhol žalobu (aj s jej zmenami) zamietnuť v celom rozsahu. Tento návrh žalovaný odôvodnil skutkovými tvrdeniami, v zmysle ktorých neboli sporné vyššie uvedené skutkové tvrdenia žalobcu, pričom opakovane spochybňoval nárok Sociálnej poisťovne na náhradu vyplatených dôchodkových dávok. Žalovaný vyjadril právny názor, že keďže ide o spor z poistnej zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy, treba na dané konanie aplikovať ustanovenia CSP o spotrebiteľských sporoch, čoho následkom je aj to, že zmena žaloby je neprípustná. Ostatné skutkové a právne tvrdenia uvádzané žalovaným v jeho písomných podaniach, neboli pre (ďalej uvedené) právne posúdenie súdu pre rozhodnutie veci relevantné, preto ich súd vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania neuviedol.

3. Vzhľadom na nižšie uvedené právne posúdenie súdu (podľa ktorého žalobcom uplatnený nárok vlastne nemal žiadny právny základ), neprichádzala do úvahy právna kvalifikácia tohto sporu ako sporu vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. ako sporu súvisiaceho so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Keďže nešlo o spotrebiteľský spor podľa § 290 Civilného sporového poriadku, a teda neprichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 294 CSP o neprípustnosti zmeny žaloby, a súčasne neboli splnené podmienky § 143 ods. 1 a ods. 2 CSP, a teda výsledky doterajšieho konania mohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, a na konanie o zmenenej žalobe by nebol vecne alebo kauzálny príslušný iný súd, súd uznesením vydaným 25.8.2016 a uznesením vyhláseným na pojednávaní 20.2.2018 pripustil zmeny žaloby vyplývajúce z písomného návrhu doručeného na tunajší súd 26.2.2016 a z písomného návrhu doručeného na tunajší súd 19.6.2017. Ust. § 142 ods. 1 CSP ukladá súdu rozhodovať o návrhu na zmenu žaloby uplatnenej mimo pojednávania (zásadne - „spravidla“) na najbližšom pojednávaní, ktoré bezprostredne nasleduje po tomto návrhu na zmenu žaloby, preto súd viazaný týmto ustanovením rozhodoval o písomnom návrhu na zmenu žaloby doručenom na tunajší súd 19.6.2017 na najbližšom (otvorenom) pojednávaní, ktoré sa konalo 20.2.2018, a nie samostatným uznesením vydaným mimo pojednávania. Keďže na tomto pojednávaní boli prítomné všetky strany (resp. ich zástupcovia), súd podľa § 142 ods. 2 CSP vyhlásené a na pojednávaní odôvodnené uznesenie písomne nevyhotovoval a nedoručoval stranám.

5. Pokiaľ ide o právne relevantné (pre potreby rozhodnutia tejto veci) skutkové tvrdenia, tak medzi stranami nebolo sporné, že žalobca so žalovaným uzatvorili 11.10.2004 poistnú zmluvu na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 8880034182, ktorá sa týkala osobného motorového vozidla s evidenčným číslom: LM 975AV, a že dňa 26.9.2007 viedol žalovaný s 1,22 promile alkoholu v krvi toto motorové vozidlo, pričom nedal prednosť v jazde oproti idúcemu osobnému motorovému vozidlu s evidenčným číslom: LM 775AD, čím došlo k zrážke vozidiel a smrti E. H. sediaceho v druhom aute. Takisto nebolo sporné, že 15.8.2012 vyzvala Sociálna poisťovňa žalovaného na zaplatenie sumy 3.650,41 eur ako náhrady za vyplatený vdovský dôchodok po zomrelom účastníkovi dopravnej nehody jeho manželke L. H.Č. za obdobie od 1.1.2011 do 31.12.2011, ktorej výzve žalovaný nevyhovel, a následne 15.2.2013 vyplatil žalobca Sociálnej poisťovni túto náhradu, ktorú sumu však žalovaný (žalobcovi) doteraz neuhradil, a sporným tiež nebolo, že 15.1.2016 žalobca nahradil

Sociálnej poisťovni náhradu za vyplatený vdovský dôchodok po zomrelom účastníkovi dopravnej nehody jeho manželke L. H. za obdobie od 1.1.2012 do 31.12.2014 vo výške 11.558,40 eur, ktorú sumu však žalovaný (žalobcovi) doteraz neuhradil, ako ani to, že 24.1.2017 žalobca nahradil Sociálnej poisťovni náhradu za vyplatený vdovský dôchodok po zomrelom účastníkovi dopravnej nehody jeho manželke L. H. za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015 vo výške 3.968,40 eur, ktorú sumu však žalovaný (žalobcovi) doteraz neuhradil. Takisto nebolo sporné, že Sociálna poisťovňa ohľadne vyššie uvedených súm doteraz voči žalovanému doteraz neiniciovala žiadne súdne konanie (žalobca túto skutočnosť netvrdil, a ani to nevyplývalo zo stránami predložených dôkazov), a že žalovaný od počiatku nesúhlasil s náhradou súm vyplateného vdovského dôchodku (žalobcom) v prospech Sociálnej poisťovne.

6. Vzhľadom na to, že všetky právne relevantné (pre účely nižšie uvedeného právneho posúdenia súdu) zistenia neboli sporné, nebolo nutné vykonávať (žiadne) dokazovanie, a z tohto dôvodu súd na pojednávaní zamietol všetky návrhy strán na vykonanie dokazovania. Vo vzťahu k návrhom dôkazov označeným žalovaným, v písomnom podaní doručenom na tunajší súd 12.2.2018 (8 dní pred konaním už nariadeného pojednávania) resp. navrhnutým stranami sporu na pojednávaní možno navyše uvažovať aj o ďalšom dôvode pre ich zamietnutie (keďže mohli byť prednesené aj skôr), a to o uplatnení sudcovskej koncentrácie v zmysle § 167 CSP, o čom bol žalovaný vo výzvach podľa § 167 CSP riadne a výslovne poučený.

7. Takto zistený (súborný) skutkový stav súd podrobil svojmu právnomu posúdeniu, pri ktorom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

8. Podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. - o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZPZP“) poisťovateľ má proti poistníkovi (ktorý je súčasne poisteným vzhľadom na znenie ustanovenia § 12 ods. 2 ZPZP - pozn. tunajšieho súdu) nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky.

9. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. - o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“) Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatou dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

10. Podľa § 238 ods. 6 ZSP právo na náhradu škody podľa odseku 1 uplatňuje Sociálna poisťovňa v súdnom konaní podľa osobitného predpisu.

11. Podľa § 4 ods. 2 ZPZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/381/20150401.html>> alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

12. Podľa § 4 ods. 3 ZPZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

13. Podľa poznámky 6b) príslušnej k ustanoveniu § 4 ods. 3 ZPZP patrí medzi tieto subjekty aj Sociálna poisťovňa.

14. Podľa § 15 ods. 1 ZPZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

15. Podľa § 2 písm. g) ZPZP na účely tohto zákona sa rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.

16. Z ustanovenia § 238 ods. 6 ZSP vyplýva, že právo Sociálnej poisťovne na náhradu škody podľa § 238 ods. 1 ZSP, teda právo Sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dôchodkových dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, je Sociálna poisťovňa povinná uplatniť (voči týmto tretím osobám) v (osobitnom) súdnom konaní. Zákon tu zakotvuje obligatórnosť takého postupu (používa výraz „uplatňuje“, nie „môže uplatniť“ alebo „uplatňuje aj“.) V tomto prípade si však Sociálna poisťovňa svoje právo na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom vdovského dôchodku, (voči žalovanému) v súdnom konaní podľa § 238 ods. 6 ZSP neuplatnila, a namiesto postupu podľa § 238 ods. 6 ZSP sa Sociálna poisťovňa (bez súhlasu žalovaného) obrátila priamo na žalobcu (poisťovateľa), ktorý jej žiadosti o náhradu škody (v plnom rozsahu) vyhovel, čím však bola žalovanému odňatá možnosť brániť sa proti uplatnenej náhrade v súdnom konaní (napr. čo do výšky resp. jej základu tejto náhrady alebo inak.)

17. Podľa § 4 ods. 3 ZPZP je podmienkou pre náhradu uplatnených, preukázaných a vyplatených dôchodkových dávok (poisťovateľom Sociálnej poisťovni) existencia povinnosti (na strane poisteného) nahraďiť tieto náklady Sociálnej poisťovni. Poistený má podľa tohto ustanovenia právo, aby poisťovateľ za neho plnil Sociálnej poisťovni, ak je (poistený) povinný nahraďiť dôchodkové dávky Sociálnej poisťovni. Žalobca (poisťovateľ) si nemohol (sám) ustáliť, že poistený (žalovaný) je povinný nahraďiť tieto náklady Sociálnej poisťovni (a práve v takej výške), a na základe toho (navyše bez podnetu žalovaného) plniť v prospech Sociálnej poisťovne, bez určenia tejto povinnosti (a jej výšky) v súdnom konaní podľa § 238 ods. 6 ZSP. Uvedené je zo zákona (§ 238 ods. 6 ZSP) dané na posúdenie súdu.

18. Navyše žalovaný na tento postup (žalobcovi) nedal súhlas. Žalovaný môže mať pritom záujem na (osobnom) vyplatení Sociálnej poisťovne, bez využitia svojho poistenia zodpovednosti za škodu, aby sa napríklad vyhol sankciám poisťovateľa (podľa poisťovnej zmluvy) spočívajúcim vo zvýšení poistného na ďalšie poistné obdobie a pod., a preto nemožno absenciu súhlasu poisteného ignorovať.

19. Preto tiež ust. § 4 ods. 3 ZPZP výslovne upravuje postup, kedy dochádza k úhrade poisťovateľa (za poisteného) v prospech Sociálnej poisťovni ako postup, na ktorý má poistený „právo“. Realizácia tejto úhrady poisťovateľom bez súhlasu (či dokonca proti vôli) poisteného (žalovaného), by nemohla byť v súlade s účelom tohto ustanovenia. Nie je totiž možné niekomu vnucovať výkon jeho práva, je výlučne na oprávnenom, či sa svoje právo rozhodne využije.

20. (Prípadný) poukaz na ustanovenie § 15 ods. 1 ZPZP, podľa ktorého si poškodený môže uplatniť nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, pričom tento je povinný mu ju uhradiť, tu neobstojí, pretože vzhľadom na definíciu poškodeného podľa § 2 písm. g) ZPZP ako toho, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu, nie je možné považovať Sociálnu poisťovňu za poškodeného v zmysle § 15 ods. 1 ZPZP. Záver, že Sociálna poisťovňa nie je poškodeným podľa ZPZP tiež (nepriamo) vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 ZPZP, ktorý hovorí o tom, aké nároky za poisteného hradí poisťovateľ poškodenému. Ide o nároky na náhradu škody, ktorá vznikla priamo v súvislosti so škodnou udalosťou resp. prevádzkou motorového vozidla, a teda do tohto výpočtu nie je zahrnutý aj nárok na náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti, nemocenských dávok, dávok nemocenského zabezpečenia, ktoré nároky sú špecifikované (osobitne) v § 4 ods. 3 ZPZP.

21. Pre absenciu súhlasu žalovaného s plnením žalobcu v prospech Sociálnej poisťovne, ako aj pre absenciu súdneho rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 238 ods. 6 ZSP (resp. uznania povinnosti žalovaným (voči Sociálnej poisťovni)), nebol žalobca oprávnený plniť v prospech Sociálnej poisťovne (za žalovaného.) Keďže poisťovateľ (žalobca) nebol oprávnený plniť (za žalovaného) v prospech Sociálnej poisťovne, išlo tak z jeho strany o plnenie bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého vzniklo Sociálnej poisťovni bezdôvodné obohatenie, a to na úkor poisťovateľa (žalobcu.)

22. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje žiaden právny titul na základe, ktorého by si žalobca mohol uplatňovať nárok na náhradu tohto plnenia voči žalovanému (teda ani právny titul podľa § 12 ods. 1 písm. a) ZPZP, na ktorý sa v žalobe odvoláva), a preto súd zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

23. Súd v tejto súvislosti poukazuje na obdobnú právnu argumentáciu použitú v rámci odôvodnenia rozsudku (tunajšieho) odvolacieho súdu v obdobnej právnej veci (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn.: 7Co/585/2015 z 20.1.2016), na základe ktorej bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového súdu o zamietnutí žaloby pre absenciu súhlasu žalovaného s vyplatením náhrady v prospech Sociálnej poisťovne, ako aj pre neuplatnenie práva na náhradu vyplatených dávok (Sociálnou poisťovňou) v súdnom konaní podľa § 238 ods. 6 ZSP, čím došlo k odňatiu možnosti žalovaného brániť sa v súdnom konaní. Rovnako z tohto rozsudku vyplýva názor, že Sociálnu poisťovňu nemožno považovať za poškodeného v zmysle § 15 ods. 1 ZPZP.

24. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 155 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď priznal žalovanému (proti žalobcovi) nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom dodal, že o konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. V dôsledku zamietnutia žaloby v plnom rozsahu, bol v konaní plne úspešným žalovaný, a mal preto proti žalobcovi podľa § 155 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súčasne súd podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodol o tom, že o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

25. Uznesením vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu z 11.2.2016, č.k.: 11C/23/2015 - 27 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odpor z 5.2.2016 proti platobnému rozkazu tunajšieho súdu z 11.1.2016, č.k.: 11C/23/2015 - 21 vo výške 219 eur. Uvedené uznesenie odôvodnil vyšší súdny úradník tým, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný odpor, čím mu vznikla poplatková povinnosť v rovnakej výške ako za žalobu podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. - o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZOSP“.)

26. Voči tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote sťažnosť, ktorá bola doručená na tunajší súd 2.3.2016 a bola označená ako „ODVOLANIE“. Túto sťažnosť žalovaný odôvodnil tým, že mu poplatková povinnosť nevznikla, pretože podľa § 4 ods. 2 písm. za) ZOSP je od poplatku oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. Žalobca si totiž uplatňoval voči žalovanému nároky majúce základ v poisťnej zmluve ako spotrebiteľskej zmluve.

27. Ako už bolo uvedené vyššie, súd nepovažuje tento spor za spotrebiteľský spor podľa § 290 CSP, pretože žalobcom uplatnený nárok nemá žiadny právny základ, a teda nepramení ani zo spotrebiteľskej (poisťnej) zmluvy ako to nesprávne právne kvalifikoval žalobca, a nejde preto ani o spor, ktorý by súvisel so spotrebiteľskou (poisťnou) zmluvou (ako by niekto iný mohol tvrdiť). Ide o nárok, ktorý nemá oporu v žiadnom právnom ustanovení slovenského právneho poriadku. Žalovaný sa teda nedomáha ochrany (obrany) svojho práva podľa nejakého osobitného predpisu v chápaní § 4 ods. 2 písm. za) ZOSP (a poznámky pod čiarou 4aa)), a preto sa žalovaný nemohol domáhať oslobodenia od platenia súdneho poplatku za odpor. Keďže sťažnosť žalovaného bola nedôvodná, sudca podľa § 250 CSP sťažnosť zamietol. Napriek tomu, že sťažnosť bola podaná ešte v čase pred účinnosťou nového procesného kódexu (1.7.2016), a bola preto (v tom čase) žalovaným (v zmysle poučenia súdu v uznesení o vyrubení súdneho poplatku) správne označená ako odvolanie, v čase rozhodovania súdu o tejto sťažnosti však bol už účinný nový procesný kódex (Civilný sporový poriadok), podľa ktorého § 239 ods. 1 je proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, prípustná sťažnosť, a podľa ktorého § 355 ods. 2 (a contrario), nie je voči uzneseniu o vyrubení súdneho poplatku odvolanie prípustné. Rovnako § 14 ods. 4 ZOSP výslovne hovorí, že v konaní vo veciach súdnych poplatkov koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, voči rozhodnutiu ktorého je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhoduje sudca. Na základe uvedeného súd (sudca) posudzujúc podanie žalovaného doručené na tunajší súd 2.3.2016 podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), toto kvalifikoval ako sťažnosť podľa § 239 a nasl. CSP.

28. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní 20.2.2018 pripustil zmenu žaloby vyplývajúcu z písomného návrhu žalobcu doručeného na tunajší súd 19.6.2017, ktorým žiadal pripustiť rozšírenie žalobného návrhu o sumu 3.968,40 eur (náhrada za vdovský dôchodok za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015.) Keďže v priebehu konania došlo k rozšíreniu predmetu poplatkového úkonu o sumu

3.968,40 eur, súd v súlade s § 7 ods. 7 ZOSP v spojení s § 5 ods. 1 písm. a) ZOSP, § 7 ods. 1 ZOSP a položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov ZOSP uložil žalobcovi povinnosť doplatiť súdny poplatok vo výške 238 eur (6% z 3.968,40 eur.) Tento doplatok súdneho poplatku je možné zaplatiť elektronickými kolkami, v hotovosti v pokladni súdu, poštovým poukazom na príslušný účet alebo prevodom z účtu v banke. Ak sa doplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať. Keďže § 142 ods. 1 CSP ukladá súdu povinnosť rozhodnúť o návrhu na zmenu žaloby (podanom mimo pojednávania) na najbližšom pojednávaní po podaní takéhoto návrhu (a nie samostatným uznesením mimo pojednávania), pričom uznesenie o vyrubení doplatku súdneho poplatku ako uznesenie ukladajúce povinnosť musí byť podľa § 325 ods. 2 CSP vyhotovené písomne (a teda nemohlo byť iba vyhlásené na pojednávaní ako pripustenie zmeny žaloby), a keďže odročenie pojednávania len z dôvodu potreby vyrubenia doplatku súdneho poplatku za rozšírenie žaloby nemožno považovať za dôležitý dôvod odročenia pojednávania podľa § 183 ods. 1 CSP ani za v súlade s ust. § 179 CSP, podľa ktorého má súd rozhodnúť vec spravidla na jedinom pojednávaní, súd výrokom IV. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť doplatok súdneho poplatku vo výške 238 eur, s tým, že ak tento poplatok, ak nebude zaplatený, bude predmetom vymáhania.

Poučenie:

Proti výroku I. a II. tohto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 357 písm. a) a m) CSP.)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Proti výroku III. a IV. tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 (a contrario.))